

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. april 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-7650-0007
Dok.: BBO41787

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 149 vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. marts 2011.

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 149 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90):

”Hvordan kunne de finske regler om aktindsigt i såkaldte interne dokumenter (omfattet af forberedelsesfasen eller er betegnet som udkast) kunne bruges i en dansk kontekst i forhold til at begrænse anvendelsesområdet for lovforslagets § 24? Og hvordan vil det tilsvarende kunne gøre sig gældende i forhold til en udvidelse af adgang til de faglige vurderinger?”

Svar:

Forholdet mellem den danske og den finske offentlighedsordning er beskrevet i Offentlighedskommissionens betænkning nr. 1510/2009, side 192, hvor der bl.a. er anført følgende:

”Interne dokumenter er i den finske lov generelt undtaget fra aktindsigt. Det ser dog ud til, at selve begrebet interne dokumenter er snævrere i finsk ret end i dansk. Der er samtidig nogle modifikationer fra reglen om, at internt materiale kan undtages fra aktindsigt, som gør det vanskeligt at vurdere den reelle forskel på den danske og finske ordning.

Begrænsninger i retten til aktindsigt er i Finland formuleret som bestemmelser om tavshedspligt. Bedømt efter ordlyden er der færre begrænsninger i den finske lov end i den danske. Navnlig synes hensynet til offentlige interesser at være nedtonet i finsk ret i forhold til dansk ret.”

Begrænsninger i retten aktindsigt i den danske offentlighedslov er ikke formuleret som bestemmelser om tavshedspligt. Den danske ordning bygger derimod på, at der i loven er gjort undtagelse fra aktindsigt for så vidt angår nærmere angivne sager, dokumenter og oplysninger.

De to ordninger synes således opbygget på en grundlæggende forskellig måde, og Justitsministeriet finder det ikke muligt at vurdere, om den finske ordning kan eller bør tjene som inspiration for den nærmere udformning af reglerne i den danske offentlighedslov.